

MI MLADI BORCI

POŠTNINA PLAČANA V GOTOVINI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJASKA 16 DIN, NEDIJASKA 30 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNISTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO III.

LJUBLJANA, PETEK, 16. SEPTEMBRA 1938.

ŠTEV. 1

Znamenja časa

Ob začetku tretjega letnika sta nam naša škofa, naši ideologi, voditelji slovenske KA, druge vplivne osebnosti, možje širokih pogledov na sodobna dogajanja v svetu, povedali, kaj mislijo o listu in njegovi smeri.

Iz vsega moremo razbrati misel, da smo mi prav spoznali znamenja časa, ko smo z jasno besedo, brez ovinkov, preprosto in odločno pričeli oznanjati dosledno katoliško mišljenje in ravnanje in pa nepopustljivost proti zmotam modernega časa.

Danes živimo v dobi, ki je s svojim poganskim nacionalizmom na eni in socializmom na drugi strani več kot nevarna za neskaljeno katoliško mišljenje.

Svetovni dogodki naših dni to jasno kažejo.

Usodna lahkovernost boječih

V Sudetih so katoličani s svojimi duhovniki vred po veliki večini vstopili v narodno socialistično stranko in razpustili svojo katoliško stranko. Vstop v narodno socialistično stranko pa ne pomeni samo politične opredelitve, v čemer je katoličan sicer svoboden, ampak prav tako tudi prizanje narodno socialističnega poganskega svetovnega nazora.

V Alzaciji so ob času plebiscita s prižnic pozivali vernike, naj glasujejo za Nemčijo, v kateri je tedaj že divjal kulturni boj in so škofovske okrožnice vsemu svetu pričale o krivicah in preganjanju katoliške Cerkve.

Razpaljena nacionalna čustva, zgrešeno domoljubje in javno mnenje, predvsem pa strahopetnost pred nasiljem in terorjem so skotile nesrečne in nespametne želje po kompromisu med vodo in ognjem. Te želje kmalu zazibljejo v sladko in često zaželjeno prevaro, da bi se nacizem in katolicizem vendarle kako mogla dopolnjevati in vzajemno podpirati...

Ne ločijo volkov od ovac

Kakor je ene zavedel nacizem, tako druge socializem in komunizem. Znane so žalostne pojave zastrupljenih katoličanov, danes najboljših propagandistov brezbožne rdeče Španije. Povsod po svetu skoraj se je brezbožnemu komunizmu posrečilo pod videzom dobrote in plemenitosti zavesti po nekaj katoliških inteligentov, zlasti literatov.

Znana je žalostna zgodba o starodavnem, krepkem baskiškem narodu, čigar voditelji so v slepi nacionalni strasti izdali katoliško stvar in svoj narod pahnili v nesrečo.

Tudi v Franciji, kjer ima komunistična stranka zdaj v svobodni Evropi največjo moč in vso svobodo, so klonili pred njeno propagando nekateri katoličani in si začeli iskati leve poti, na kateri bi lahko sodelovali z Ljudsko fronto, ki se je zdela tako nepremagljivo močna.

Hlapčevsko občudovanje sveta

To so usodna znamenja našega časa. Poleg katolicizma stojita še dva silna in osvajalna svetovna nazora. Dokler sta ta dva svetovna nazora tako silna in tako osvajalna, toliko časa živimo v vedni nevarnosti, da se v mnogih posameznikih ali morda tudi v celih narodih čistost katoliškega mišljenja in ravnanja skali.

Zato smo začeli opozarjati na to nevarnost sebe in druge ter klicati k čisti, neskaljeni katoliški zavesti, k neomajnemu katoliškemu prepričanju, ki nikdar ne klone v hlapčevskem občudovanju tega sveta in njegove veličine.

Resnica in ljubezen

Očitali so nam, da ob tej doslednosti ne poznamo ljubezni. Mi pa vemo, da so bili prav naši klici, ki so klicali na pravo in ravno pot, klici velike in iskrene ljubezni. Saj plemenita krščanska ljubezen ni v boječem in sebičnem molčanju, ni v dajanju potuhe tistim, ki so pred svetom klonili, ampak v pogumni in odkritosrčni izpovedi resnice.

Kakor smo odkritosrčno izpovedali vse doslej katoliško resnico, tako odkritosrčno tudi izpovemo, da v nas in našem pisanju ni sovraštva niti prezira do tistih, ki so v zmoti, ampak ljubezen, ki hoče zašle pridobiti, druge pa na vsak način pred pogubnimi zmotami obvarovati.

Odkrito in z vso ljubeznijo povemo, da sovražimo zmoto, da jo hočemo ubiti — po besedah vseljubečega Avguština: Diligite errantes — occidite errores! Ljubite nje, ki se motijo — a ubijte zmote!

★

Znamenja časa nam kažejo zanesljivo in varno pot tudi v tretji letnik. Svoje delo hočemo nadaljevati z dosledno moško načelnostjo in ponižno osvajačo ljubeznijo. Prepričani smo, da s tem edino pravilno služimo njej, ki je najvišja na svetu — katoliški Cerkvi.

Kaj mislim o »Borcih«

DR. IVAN AHČIN, GLAVNI
UREDNIK »SLOVENCA«:

»Mladi borci« so glasilo KA za dijaško mladino. Voditelji KA so zato v prvi vrsti poklicani, da izrečejo sodbo o pomenu in vrednosti lista, ki zastopa misel KA med katoliškimi slovenskimi dijaštvom.

Kot časnikar pa moram z veseljem ugotoviti, da je list »Mi mladi borci« iz čisto tehničnega vidika spretno urejevan in da je res informativen o vseh duhovnih vprašanjih, ki morejo zanimati katoliškega dijaka. Vsebinsko si prizadeva navajati mladega inteligenta, da bi čutil in živel s Cerkvijo in da bi ob vseh perečih vprašanjih dobil jasen pojem, kakšno je stališče in mišljenje Cerkve in njenega nauka.

Če se veselimo nad vsakim pozitivnim delom, ki služi širjenju kraljestva božjega med nami, je treba, da tem bolj iskreno pozdravimo potreben in koristen tisk, ki ga mladina sama piše za mladino in to z velikim idealizmom in z veliko ljubeznijo ter vero v zmago katoliških načel. Mladi Borci naj bodo tudi v bodoče pogumni borci za katoliško stvar!

INDUSTRIJEC IVAN AVSENEK:

Odločnost in vztrajnost borčevskega gibanja, povezani z obzirnostjo in medsebojnim razumevanjem, sta že dosedaj dokazali, kako blagodejen vpliv ima to gibanje na razmah slovenskega katoliškega življenja. Tako bodo »Mladi Borci« tudi v bodočnosti lahko izredno važen činitelj pri ustvarjanju duhovnega lika naše katoliške mladine.

RAVNATELJ ZADRUŽNE ZVEZE
DR. JOZA BASAJ:

»Naročil sem list za sina gimnazijca, da bi ga on čital. Saj imamo Slovenci neverjetno veliko listov in treba je iz raznih ozirov imeti naročenih veliko število, ne da bi imel človek čas, da vse čita. Vaš list pa se mi je toliko priljubil, da ga redno čitam, da ga prečitam redno že prvi dan, ko ga prejmem, da ga prečitam, še preden ga izročim sinu.

Zakaj mi Vaš list toliko ugaja? Dvoje je vzrok: ker vedno piše o vprašanjih, ki gibajo svet, človeško družbo in človeškega duha in ki so zato zanimiva za vsakega izobraženca, za mladino pa naravnost neobhodna.

Drugič, ker piše o vseh svetovno nazornih, verskih, kulturnih in socialnih vprašanjih tako jasno, tako določno in tako odločno, kakor mora list, ki hoče mladino v teh vprašanjih voditi in vzgajati.

Slovenska škofa

Prednost lista »Mi mladi borci« je v načelni jasnosti. Nejasnost v načelih in zmedenost v pojmih je katoličanom bolj nevarna kakor odkrito nasprotstvo. Odkrito nasprotstvo katoličanu takoj pokaže, kje je njegovo pravo stališče in kje je kriva pot. Nejasnost v lastnih vrstah pa kaj lahko zavede človeka dobre vere na napačno pot.

Biti vztrajen oznanjevalec načelne jasnosti je dostikrat prav odiozen posel, zlasti tedaj, kadar je jasnost najbolj potrebna. A ta nevhvaležni posel služi resnici — in v tem je njegov pomen in njegovo plačilo.

Pri načelni jasnosti in pri doslednem razjasnjevanju zmed in nejasnosti pa mora biti ljubezen do človeka vodnica, ki zna ostrine in osebne napade ublažiti tako, da zmoti pobijajo, človeka, ki je v zmoti, pa pridobivajo. To je velika umetnost, za katero je treba milosti in ponižne molitve.

Ljubljana, dne 13. septembra 1938.

† Gregorij Rožman,
škof ljubljanski.

Ognjen val živega katolicizma gre preko zemlje. Ostalo bo le, kar je zavesno, celotno in živo krščansko. Kar je gnilo in polovičarsko, pa bo propadlo.

P. Muckermann S. J.

Niso bili za slovensko dijaško mladino nikdar še tako težki, razrvani, zmede polni časi, kot so danes. Ni pa imela slovenska dijaška mladina nikoli doslej tako določno in odločno usmerjenega dijaškega lista kot ga ima v »Mladih borcih«. In to je tudi potrebno. Naša katoliška skupnost doslej še ni imela toliko nasprotnikov skupnosti v lastnem taboru, kot jih ima danes; zato je tudi krvavo potreben list, ki odločno brani katoliško skupnost in nje temelje: avtoriteto in disciplino.

DIREKTOR GIMNAZIJE
DR. KAREL ČAPUDER:

V dobi, ko se med mladino širijo ekstremni nazori, izpopolnjujejo »Mladi borci« važno nalogo s svojimi jasnimi, na najtrdnjšem temelju slonečimi načeli. Kratki, zelo aktualni, jedrnat sestavki so najbolj primerni za našo dijaško mladino, ki noče dolgovestnosti, ker se dobro zaveda, da pogostokrat kopica lepih besed služi le prikrievanju zmote. Dijak, ki bo redno bral »Borce« in se učil ob lepih razpravah v zbirki »Naša pot«, bo lahko držal pravo smer tudi v največji zmed. Nikoli ne bo mogoče »Mladih Borcev« in »Naše Poti« dovolj priporočiti dijaštvu in staršem, ki jim je bodočnost njihovih otrok največja skrb.

UREDNIK »DOMA IN SVETA«,
MSGR. DR. JOŽE DEBEVEC:

Ko me vsak petek — čisto točno! — ti »Mladi Borci« z rdečim naslovom obiščejo, se jih vselej razveselim. Vselej sežem najprej po njih, saj mi vselej povedo kaj aktualnega, katoličanom važnega. In to njih nesebično delo: delajo, pišejo, a hvale, ker so anonimni, ne prejmejo. In nič počitka, nič počitnic si ne privoščijo: kakor med šolskim letom, tako izhajajo tudi v juliju in avgustu. In tako redno, brez zamud! To dela — mladost!

In teh »Mladih Borcev« knjižnica, »Naša Pot«: že petnajst zvezkov je izšlo! Če kje, velja tu: dobra reč se sama hvall. Nikjer v dnevnikih listih reklame, in vendar so nekateri teh zvezkov izšli že v drugi izdaji. Zdi se, da je njih glavno načelo: na čim manj straneh čim več jedra!

P. PRIOR EVGEN FEDERER,
S. O. CIST.:

Ako me vprašate, kaj in kako mislim o »Mladih Borcih«, Vam morem le čestitati k Vašemu pokretu in uspehu. Vsak petek se že veselimo na »Mlade Borce«, ki jih z velikim zanimanjem čitam, in kjer najdem tako kratka, jedrnata poročila, ki kažejo in podajajo res katoliška načela, katoliškega duha. Isto sem že večkrat slišal od gospo-

Mladim borcem

Vsako številko glasila »Mi mladi borci« prečitam z velikim zanimanjem, ker najdem notri poučna poročila o katoliškem in protikatoliškem delu po svetu. In vsakokrat mislim pri čitanju na može, o katerih poroča sveto Pismo, da so bojevali boje Gospodove in da so pogumno izjavljali: Četudi se vsa ljudstva podvržejo brezverskim oblastnikom in odpadejo od božjih postav, mi se hočemo boriti za postavo očetov. (Prim. I. Mak. 2, 19 nsl.)

Enako nastopajo Mladi borci povsod in vselej odločno in neustrašeno za Boga, za sveto od očetov podedovano vero, za dosledno in brezpogojno katoliško krščanstvo v zasebnem in javnem življenju, v zmislu Gospodove besede: Nisem prišel, da prinesem mir, ampak meč. (Mt 10, 34.)

Borba bo uspešna in zmagovita, ako se bo vodila z orožjem Gospoda Jezusa Kristusa, saj smo Njegovi, Njegova četa. Kakšno bodi to orožje, moremo sklepati iz Njegovega zgleda, kako se je On boril z nasprotniki, in iz Njegovih besed, naj se od Njega učimo krotkosti in ponižnosti, naj ne povračujemo hudega s hudim, naj nalomljenega trsta ne prelamljamo in tlečega stenja ne ugašamo, naj bomo pri izvrševanju svojega poslanstva kakor ovce med volkovi.

V tem Kristusovem duhu je sveti Oče Pij XI. ponovno, zlasti v letošnjem novoletnem sporočilu francoskim zastopnikom KA, podarjal, da bo nasprotnike vseh vrst mogla spreobrniti in pridobiti le požrtvovalna, v življenje katoličanov presajena ljubezen in dobrota Kristusova.

Kristusova odločnost, združena s Kristusovo ljubeznijo, bodi in bo zmagala Mladih borcev.

Maribor, dne 10. septembra 1938.

† Ivan Jožef,
škof lavantinski.

dov v dušnem pastirstvu na župnjah. Le eno željo bi imel, da bi Vaš časopis poleg papeževih odlokov in izrekov velikih mož dajal bodrila h katoliški dejavnosti tudi iz sv. pisma, ki je božja beseda, — in iz liturgije, kjer slišimo utripe sv. matere katoliške Cerkve, za katero se hoče ta mlada četa z vsem srcem boriti. Mlada četa borcev naj se že zdaj zaveda, da pri obrambi sv. Cerkve in njenih načel ne smejo le zapuati svojim mladim močem, temveč tudi nadnaravni podpori milosti božje, kakor pričuje pogumni apostol sv. Pavel: Omnia possum in eo, qui me confortat: vse premorem v njem, ki mi daje moč.

Mogočnega razmaha in obilnega uspeha želim Vašemu pokretu in listu.

SANITETNI POLKOVNIK V P.,
DR. MATEJ JUSTIN,
PREDS. SKOF. ODB. KA:

Vsak petek, čim dobim »Borce«, jih preberem od A do Ž. Želel bi le, da bi bil list obsežnejši. Prepričan sem, da imajo »Borci« svoj vpliv na slovensko katoliško gibanje, zlasti ker se takoj odzovejo na vse dogodke v slovenskem kulturnem življenju. Glede tega so podobni Mahničju, čigar vpliv čutimo še danes po petdesetih letih.

UREDNIK »SLOVENCA«
FRANCE KREMŽAR:

Prva katoliška slovenska mladina je zrastle v duhu velike načelne jasnosti in udarnosti ter tako postala kvas vsega katoliškega delovanja med slovenskim narodom.

»Mladi borci« se mi zde glasilo, ki naj v današnji zmedeni pojmov udarno bistri pojme in dviga jasna načela v novi dobi katoliške obnove med Slovenci. Ko bi dr. Mahnič danes živel, bi bili »Mladi borci« njegov list.

V času skrajnostnih struj komunizma in poganskega nacionalizma nam je načelna jasnost dvakrat potrebna in zato je delo vašega glasila tako važno.

Med tem ko danes celo nekateri katoličani podlegajo tema zmotama, so si »Mladi borci« na jasnem, da obe vodita v popolno boljševzajico človeštva, da sta pogubni in da ju je treba enako odločno pobijati. In to nalogo »Mladi borci« dobro opravljajo.

UNIV. PROF. DR. ALOJZIJ ODAR,
ČLAN NAR. ODB. KA:

List »Mi mladi borci« je zelo lep list, ki ga odkljuje jasno začetan namen in vedno aktualna vsebina. Slog je zgoščen tako, da je na majhnem prostoru nakopičene mnogo vsebine. List ima po mojem

Kaj mislim o „Borcih“

mnenju samo to napako, da sta njegova oblika in obseg preskromna. Takemu listu s takšno vsebino bi se v našem času, ki tako zelo gleda na zunanost in po njej sodi notranjost, spodobila vse drugačna oblika. Če slišimo kdaj ta list imenovati listič, more to veljati le o zunanji obliki, ne pa o vsebini, ki se more kosati z marsikaterim večjim listom.

List »Mi mladi borci« je sicer dijaški list, toda vsi mu moramo biti hvaležni, ker je že večkrat posvetil v temne kote, za kar je bilo potrebno precej odločnosti in poguma.

FRANCE PERNISEK,
ČLAN NAR. ODBORA KA:

Čenim Vaš list zaradi njegove idejne jasnosti in neustrašene borbenosti. Bil je pri nas prvi in edini, ki je odločno nastopil proti krščanskemu socializmu in upal povedati, da je to zmeta, ki hromi našo katoliško in narodno zavest, ki narod nujno vodi v nesrečo.

Ko je ločil duhove, je s tem že postavil temelje za zdravo sožitje ne samo med slovenskim katoliškim dijaštvom, ampak tudi zlasti med delavci. Ugodne posledice že čutimo in vidimo.

Majhen po obliki, vsebinsko bogat! Dal mi je mnogo pobude in misli za daljše članke, za predavanja, sestanke in shode med delavci. Nadomestil mi je knjige in prihranil čas.

Občudujem Vaš pogum, na ste navzlic združenim napadom vztrajali v ravni črti. Vaši nasprotniki so najboljša priča, da imate le VI prav.

DIREKTOR V P.
BOGUMIL REMEC,
PREDS. S. K. A. STARESINSTVA:

»Mi mladi borci« vrše med mladino važno versko in kulturno misijo, ker pojasnujejo načelna vprašanja tako, da nastaja v mladih glavah popolna jasnost, zlasti glede komunizma in fašizma. Pri tem se list naslanja na verske resnice in na avtoriteto Cerkve in duhovništva, zlasti sv. očeta, ki ima po Kristusu nalogo učiti vse narode. Sv. oče ima ne samo možnost — saj se pri njem stekajo niti vsega sveta, — ampak naravnost dolžnost voditi in učiti v vseh etičnih in življenjskih vprašanjih. Zato morem »Mlade Borce« samo priporočati vsem, ki so dobre volje in ki iščejo resnico in pravico.

UNIV. DOC. ING. DR. RIBARIČ:

Všeč mi je pri »Borcih«, da je vse kratko, jasno, jedrnat, zbit, brez

dolgoveznih uvodov in utemeljevanj. Tudi človek, ki je okupiran po poklicnem delu, more more najti časa, da se iz njih v načelnih vprašanjih na hiter in razumljiv način informira. Po vojni je bilo v naši literaturi veliko meglenosti in osladnosti. Tu te mehkužnosti ni. Pove se vse stvarno, brez ovinkov in odkrito. Mogoče prav zaradi tega pri nekaterih vzbujajo odpor.

Kar zadeva mene kot tehnika, me veseli, da ima list tudi članke s tega področja. Veseli me, da se poudarja vrednost delavca kot človeka. To budi v nas, ki strežemo strojem, zavest, da ne gledamo v delavcu stroja, ampak človeka.

KATEHET PROFESOR PAVEL SLAPAR:

Ko primerjam dijaške liste, vidim, da so »Borci« po informativnosti vedno na višku. Vire, ki jih uporabljajo za svojo informacijo, na tak srečen način pretehtajo, da imajo svojo zanesljivost in jim moreš slediti s popolnim zaupanjem. Zlasti letos opažam, da v vseh naših sodobnih dogodkih kulturnega življenja hitro in stvarno poročajo. List je posegal mnogokrat v razgreta vprašanja, pa vendar brez zgoče osebne polemike, kakor jo opažamo pri drugih listih. To je list odlikovalo.

DEKAN TEOL. FAKULTETE, DR. ANDREJ SNOJ:

»Borci so začeli pri nas pravočasno obravnavati odločilno važna vprašanja. Spočeka sem mislil, da dijaki ne bodo čutili potrebe po tistih problemih, ki jih je list razčiščeval. Dogodki pa so pokazali, kako prav je bilo, da je list že pred dvema letoma začel načelno obravnavati vprašanja, ki so danes najaktualnejša. Če bi s tem začeli šele danes, bi bilo že mnogo okuženega.

Danes so borci naravnost potrebni, da dajejo jasnost. Borci dajejo tako jasne smernice kakor noben drug naš list. Prepričan sem se, da dijaki list radi berejo in da je list mnogo pripomogel k razjasnitvi pojmov o raznih načelnih vprašanjih. Meni samemu list ugaja, berem ga radno. Želim si še nekoliko več vzgojnih člankov. Glede obsega sem mnenja, da je sedanji primeren, ker majhen zgoščen list več doseže kot velik, pa razvlečen. Borci kakor tudi Naša pot, ki je pisana v istem duhu, so na najboljši poti.«

DEKAN MATIJA ŠKRBEČ:

S pokojnim urednikom »Slovenca« Petričem sva pred leti govorila, da bi bil pri ras nujno potreben

list, ki bi čisto kratko in zgoščeno brez običajnega balasta podajal smernice, dogodke in informacije. Danes vidim, da so tak list »Borci«. Mislim, da je to naš najboljši katoliški časopis. Mnogo informacij dobi človek samo iz »Borcev«. »Borci« nam danes nekako nadomestujejo »Katoliški Obzornik«, ko nimamo sedaj njemu enakovredne revije.

»Borci« so list, ki ima svoj koncept in ga dosledno izvršuje. Prav koncepta in smotrnega dela pa danes na več poljih katoliške dejavnosti manjka. Prav v tem bi bili »Borci« lahko vzor našemu delu.

Mladino bi danes komunisti neusmiljeno lovili in mešali, če ne bi »Borci« katoliškemu dijaštvu pokazali prave katoliške smeri.

List primerno poudarja katoliško disciplino, ki je nujno potrebna a prav zato ponekod včasih naleti na nasprotovanja.

Posebno naši vzgojni zavodi bi morali podpirati »Borce«. Vzgojitelj, ki nastopa proti njim, ne spada v zavod.

UNIV. PROF. DR. JOSIP TURK:

Vsako novo številko »Mladih Borcev« preberem z velikim zanimanjem in veseljem nad pristno katoliškim duhom, ki ga izražajo in širijo pogumno med mladimi katoliškimi dijaki in njihovimi izobraženimi prijatelji. Tem bolj vesel sem, da se je ta katoliški duh porodil pod vplivom ljubezni do Cerkve in njenih voditeljev v Katoliški akciji med mladimi silami, ki jim pripada bodočnost.

Bodočnost je njihova, če bodo vztrajali v tem svojem duhu kljub oviram in očitkom, na katere tu pa tam s svojo eventualno polemiko zadenejo, kajti, kar je čilega, to bo obveljalo.

Ker jih je odobril sam sv. oče kot hvalevredne sodelavce Katoliške akcije, mislim, da bodo imeli velik pomen v zgodovini slovenskega katoliškega gibanja sploh.

KANONIK DR. ALOJZIJ ZUPAN:

Prijatelj, odlični teolog, mi je rekel, da si je ta mali list že zagotovil svoje mesto v slovenski kulturni zgodovini. Iz stika z dijaki sem spoznal, da dijakom najbolj ugaja aktualnost in kratkost člankov ter vsebinska pestrost lista. Osebnost me pri Borcih zlasti veselita: v našem času živo potrebna, jasna, dosledna in odločna načelnost ter načelno cerkveni duh in katoliški čut. Preberem jih radno, takoj in cele, marsikdaj sem jih že tudi praktično uporabil. Vprav ta praktična uporabljivost za sedanji čas me nagiba, da točno hranim vse številke.

ODVETNIK DR. STANISLAV ŽITKO, PRESEDNIK NAROD. ODB. KA:

Največja prednost »Mladih Borcev« je v tem, da o perečih načelnih vprašanjih vedno zavzemajo jasno katoliško stališče. To se je že ponovno videlo. Velik pomen imajo danes zato, ker so zelo razširjeni med dijaštvom. Važno je namreč ravno to, da dijaštvo v načelnih vprašanjih ne koleba, ampak ima jasno stališče.

List je pisan zanimivo, posrečeno je zlasti izražanje. Dolgoveznih člankov v njem ni. Mladi borci so pisani kratko, tako, da jih tudi človek, ki je poslovno zaposlen, lahko prebere in od tega nekaj odnese. List v svoji sedanji obliki in sedanjem načinu pisanja svojem namenu popolnoma ustreza. Sedanje formata Borcev smo že tako vajeni, da k Borcem že kar spada.

Univ. profesor Stjepan Zimmerman, Zagreb

(v 2. številki letošnje »Bogoslovske smotre«):

»Kar Ušeničnik napiše, to je najboljšo. S tem je kritika o njem končana. Kako srečni so tudi majhni narodi, če imajo take kulturne velikane!

K tej trditvi me je nagnilo branje najnovejših med deli, ki jih je Ušeničnik dosedaj spisal na polju filozofije. Po njih dobiva zelo sodobna zbirka »Naša Pot« prvovrstno znanstveno vrednost. Ti spisi so sicer namenjeni splošnemu pouku, a kljub temu pričajo o metodično zavestni, samostojni in globoki piščevi sposobnosti. Kdor hoče vedeti, kaj je »dialektični materializem«, mu ni treba iskati boljše knjige od te, ker je ne bo našel. Informativna in kritična.

»Katoliška načela« so tretji zvezek »Knjige načel«. ... Govori o Bogu, Kristusu, Cerkvi ter o vsem, kar spada k sodobnemu katoliškemu gledanju na svet in življenje.

Blagor vsakomur, ki to čita in si v življenju prisvoji!«